

۱۷۰- در اظهار فروتنی و بیچارگی به پیشگاه خداوند ﷻ

يَا عَزِيزُ ارْحَمْ ذُلِّي، يَا غَنِيُّ ارْحَمْ فَقْرِي، وَيَا قَوِيُّ ارْحَمْ ضَعْفِي. مِمَّنْ يَسْتَعِيثُ الْعَبْدُ إِلَّا بِمَوْلَاهُ؟! وَ إِلَى مَنْ يَطْلُبُ الْعَبْدُ إِلَّا إِلَى سَيِّدِهِ؟! إِلَى مَنْ يَتَضَرَّعُ الْعَبْدُ إِلَّا إِلَى خَالِقِهِ؟! بِمَنْ يَلُودُ الْعَبْدُ إِلَّا بِرَبِّهِ؟! إِلَى مَنْ يَشْكُو الْعَبْدُ إِلَّا إِلَى رَازِقِهِ?!

ای با عزت به ذلتم رحم کن، ای بی نیاز به فقر من رحم کن، و ای نیرومند به ناتوانی من رحم کن، به چه کسی استغاثه می کند بنده جز به مولایش؟! و از چه کسی طلب می کند بنده جز از سرورش؟! به سوی چه کسی تضرع می کند بنده جز به آفریدگارش؟! به چه کسی پناه می برد بنده جز به پروردگارش؟! به چه کسی شکایت می برد بنده جز به روزی دهنده اش?!

اللَّهُمَّ مَا عَمِلْتُ مِنْ خَيْرٍ فَهُوَ مِنْكَ، لِأَحْمَدَ لِي عَلَيْهِ، وَمَا عَمِلْتُ مِنْ سُوءٍ فَقَدْ حَذَرْتَنِيهِ، فَلَا عُذْرَ لِي فِيهِ. اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ سُؤَالَ الْخَاضِعِ الدَّلِيلِ، وَأَسْأَلُكَ سُؤَالَ الْعَائِدِ الْمُسْتَقِيلِ، وَأَسْأَلُكَ سُؤَالَ مَنْ يَبُوءُ بِدَنْبِهِ، وَيَعْتَرِفُ بِخَطِيئَتِهِ.

خداوندا آنچه از کارهای خوب انجام داده ام از ناحیه تو بوده است، و من سزاوار ستایش نیستم به خاطر آن، و آنچه را انجام داده ام از بدی ها، تو مرا از آن برحذر داشتی، پس عذری برای من در آن نیست. خداوندا من از تو می خواهم خواستن خاضعی ذلیل، و از تو درخواست می کنم درخواست پناهنده ای که چشم پوشی از گناهش را طلب می کند و از تو می خواهم خواستن کسی که به گناهش اقرار می کند، و به خطایش اعتراف می نماید.

وَأَسْأَلُكَ سُؤَالَ مَنْ لَا يَجِدُ لِعَثْرَتِهِ مَقِيلًا، وَلَا لِضُرِّهِ كَاشِفًا، وَلَا لِكُرْبَتِهِ مُفْرَجًا، وَلَا لِغَمِّهِ مُرَوِّحًا، وَلَا لِإِفَاقَتِهِ سَادًا، وَلَا لِضَعْفِهِ مَقْوِيًا إِلَّا أَنْتَ، يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ.

و از تو می خواهم خواستن کسی که نمی یابد برای لغزشش بخشنده ای و نه برای گرفتاری اش دورکننده ای و نه برای اندوهش گشاینده ای، و نه برای حزن و غمش آسوده کننده ای، و نه برای فقرش برطرف کننده ای، و نه برای ناتوانی اش نیرو بخشنده ای جز تو، ای مهربان ترین مهربانان.